

tila 1933-as kisiklásáról című tanulmányt említem. Nagyon remélem, hogy Lengyel András a nem mindennapi mélységű alapozó tanulmányok után megírja majd a gondolkodó József Attilával foglalkozó monográfiát is. S még egy megjegyzés: ott, ahol Lengyel András a kötet telitalálatnak tűnő címét értelmezi, telitalálat, hiszen a „*gondja kél a gondolatban*” sor a költő és a gondolkodó József Attilát valóban egynek mutatja, a költő gondját, vállalkozásának terhét a teóriában jelöli meg, utal József Attila kevesek által ismert, Németh Lászlóval kapcsolatos töredékére is. Akkor, amikor József Attila a filozófusokat nemcsak azért tartotta filozófusoknak, mert gondolkodnak, hanem azért is, mert – idéztem már – „*a gondolatot súlyával együtt emelik föl*”, Németh Lászlóra is tett egy megjegyzést: „*Nincs súlya annak, amit mond...*” Alighanem a mostani kötet tanulmányainak mélységét és adatgazdagságát magán viselő tanulmánynak kell majd tisztáznia, hogy Németh kapcsán miért írta azt József Attila azt, amit írt, s miért érezhette Némethet súly nélküli gondolkodónak... (*Tiszatáj könyvek, 2005*)

SZÜLETÉSNAPOMRA